

הראלה בר:

**„לא דומה לירדנה
ולא שרה כמו גלי“**

יונה אליאן:

**„עכשיו העיתונות מנגבת
את הדמעות של גורג“**

סטלה לוי:

**„שהח"כ בן-שלמה יקבע
את תילבושת החיילות“**

המזכירה אמרה לי: „יש לך תקליט חדש של ירדנה ארזי“. ואללה, אמרתי לעצמי, הבחורה הזו מקליטה באופן רצחני. הוצאתי את התקליט מהעטיפה. ראיתי את ירדנה. אבל מתחת לשם שלה היה כתוב הראלה בר. מדהים. חשבתי לעצמי, השתים האלה פשוט דומות. אחר-כך הקשבתי לתקליט. עצמתי את עיניים. היה נדמה לי שאני שומעת את גלי עטרי.

התחלה לא רעה בשביל זמרת מתחילה. חשבתי לעצמי. נראית כמו ירדנה ארזי. שרה כמו גלי עטרי וקוראים לה הראלה בר. העניין הזה שווה בירור:

● **מה דעתך על זה שאומרים שאת נראית כמו ירדנה ארזי ושרה כמו גלי עטרי?**

לגבי ירדנה ארזי, אם משווים אותי אליה, אז זו סך הכל מחמאה, כי ירדנה היא בחורה נורא יפה. ולגבי גלי עטרי, היא זמרת מצויינת. עם איכויות קוליות, וזה נחמד, שכבר בתחילת הדרך משווים אותך לזמרת ותיקה.

● **גם את מוצאת שיש דמיון?**

כמובן. שלא.

● **אז למי, בכל זאת, את משווה את עצמך?**

להראלה בר. שמעת עליה? אם לא — עוד תשמעי.

לפני שבוע מורסמו כתבות-ענק על הסתבכותו הכספית של בימאי הקולנוע ג'ורג' עובדיה. המכונה גורג'. גם לי הזדמן. בעוונותי, לעבוד במחיצתו של המאסטרו. ולעולם לא אשכח את אותו מישפט מפוצץ ששם בפי בסרט אריאנה, מישפט מהסרטים. כמו שאומרים: „אני לומדת שרמוטולוגיה באוניברסיטה“. הקהל באולם. כשראה את הסרט, שאג מצחוק.

לי גורג' לא הצליח למצוא חתן במיסגרת עבודתי עימו. אבל ליונה אליאן הוא מצא. ועוד איך מצא. יונה אליאן פגשה את אלוף-נעוריה. ששי קשת. על בימת-הצילומים של הסרט נורית. אהבתם של השניים זכתה בכיסוי אה-לה ריצ'ארד ברטון וליז טילור. השניים נשואים בעושר ואושר עד עצם היום הזה.

שאלתי את יונה:

● **מה את עושה למען גורג', שהיה השדכן שלך ושל שיש?**

אני עושה, ואת לא מצפה ממני שאחשוף את מעשיי לפירסום בעיתון. אתם, העיתונאים, שעכשיו נותנים לו צילומי-שער, עשיתם לו את המוות כשעשה את נורית, שהיה שלאגר. העיתונאים התחרו ביניהם כדי להוכיח כמה הם יותר חכמים ממנו. הפכו את ההתייחסות עליו לחגיגה. עכשיו, פיתאום העיתונות מנגבת בשבילו את הדמעות, נחלצת לעזרתו. זה באמת מלחיץ.

למה כשעשה סרטים אף אחד לא נתן לו שער. למה? כי עכשיו זה מצטלם טוב, כמו התינוקות הרעבים באתיופיה, ויש כותרת טובה:

כתב פרלמנטרי בכנסת סיפר לי, שאי-אפשר בכלל להבדיל ביניהם. כל הח"כים של ש"ס נראים אותו הדבר. לבושים בשחור, זקנם שחור ומיגבעתם שחורה. אף אחד לא יכול להבדיל בין הארבעה. אבל מה יש להם מפה עד להודעה חדשה.

אחד מהם, שימעון בן-שלמה שמו, הישוה את חיילות צה"ל. ויש להניח שגם אותנו ביניהן. אותנו — אני מתכוונת בוגרות צה"ל — לפרוצות. לא פחות ולא יותר. אנחנו משחיתות את מידותיהם של החיילים. מכיוון שמידותינו מושחתות בלא-היכר, עובדה — התייגנו לצבא. אני לא יודעת מי זה חבר הכנסת בן-שלמה. ולמען האמת הוא לא מעניין אותי כקליפת-השום. אני מוצאת הרבה יותר פריצות בהתבטאות שלו מאשר בכל חיילות צה"ל גם יחד. יהיו מעשיהן מחוץ לשעות-העבודה כאשר יהיו.

שאלתי את קצינת-חן ראשית לשעבר, סטלה לוי:

● **מה דעתך על התבטאותו של ח"כ בן-שלמה?**

מעבר לזה שהייתי נועמת ונחרדת, ושרציתי להקים שמים וארץ, אני רוצה להציע הצעה לח"כ הנכבד: למה שלא יביא לצבא את כל הכנות המשתמטות מטעמי דת מהצבא, ושהן תחלפנה את החיילות הגורמות לפריצות?

● **אבל הוא נגד גיוס בנות לצבא. זה לא מוסרי.**

אז שיקבע להן תילבושת מיוחדת, צנועה מאוד. מכופתרת עד הצוואר, עם חצאיות המכסות את הבדן וגרביים שחורים. ושהמשתמטות תכאנה את הטרדה והצניעות אל הצבא.